

[Simonsen.]

få målsætningen for forslaget opfyldt. Nu siger ministeren, at der er ikke nogen administrativ byrde af nævneværdigt omfang i denne sag her, og dertil vil jeg gerne sige, at når man ser overfladisk på sagen, er det ikke særlig meget, men jeg tror nok, det er vigtigt, at lovgiverne også prøver at forestille sig, hvordan en sådan ordning vil fungere, når den bliver lagt ud til virksomhederne. Vi kommer jo ikke uden om, at der, uanset at bidragene opkræves over ATP-fonden, bliver en række tvivlsspørgsmål. Hvis man f. eks. skal opkræve beløbene én gang om året — og det må vel blive resultatet, for de er jo for små til at blive delt op — hvor lang tid skal lønmodtageren så have været i virksomheden? Skal man simpelt hen betale for totalantallet på det tidspunkt, da man indbetaler, eller skal man se på, hvor lang tid de pågældende har været ansat? Det kan ikke undgås, at virksomhederne med disse indberetningsskemaer får pålagt en byrde mere, og det er i og for sig bare det, jeg har villet anholde. Vi skal passe på, at vi ikke lægger flere opgaver ud end højest nødvendigt. Det, der må være folketingets opgave, er trods alt at forenkle bidragsopkrævningen.

Ministeren nævner også, at det udvalg, som jeg sigtede til og rykkede for udtalelser fra, havde med noget andet at gøre, og dertil vil jeg gerne sige: ja, det havde det, men det har det ikke i dag, for den tidligere arbejdsminister fremsendte jo socialdemokratiets forslag om Lønmodtagernes Garantifond fra sidste folketingssamling til dette udvalg for at få det med ind i udvalgets overvejelser, og på den måde er kommissoriet for det pågældende udvalg i og for sig udvidet. Derfor er det med i dag, og derfor synes jeg stadig væk, som jeg nævnte det i min første tale, at det må være rimeligt, at vi, inden vi afslutter udvalgsarbejdet om dette forslag, også får nogle udtalelser fra det nævnte udvalg.

Robert Christensen: Når jeg tager ordet her i anden omgang, er det for at gøre en bemærkning til ordføreren for socialdemokratiet. Man kan jo fordreje det udtalte, så at det kommer til at betyde det modsatte af det, der er sagt, og når noget sådant sker, er

man næsten nødt til at gå herop og berigtige.

Jeg indledte med at give tilslutning til princippet, og så sagde jeg, at i langt de fleste tilfælde får lønmodtagerne deres tilgodehavende. Jeg sagde ikke altid, men i langt de fleste tilfælde. Og så føjede jeg til: lovforslaget sigter også på, at de får det nu og ikke skal vente i måneder eller år, til boet er gjort op. Så finder jeg ikke, at det er rimeligt at dreje disse udtalelser om, så det ser ud, som om jeg har stået her og sagt, at det betyder ikke noget, at de skal vente i længere tid på at få deres tilgodehavende. Jeg sagde netop det stik modsatte, og derfor har jeg taget ordet.

Så vil jeg gerne til arbejdsministeren sige: jeg spurgte jo, om der var mulighed for at lade andre finansiere ordningen, og arbejdsministeren nævnte selvfølgelig staten. Det var da også det, jeg havde tænkt på. Men så siger arbejdsministeren, at der er jo ikke nævneværdigt arbejde ved at administrere dette ude hos arbejdsgiverne. Heri ligger, at det trods alt giver lidt ulejlighed for arbejdsgiverne, og det, jeg hentydede til, var, om ikke sluttabet, når engang konkursboerne er gjort op og garantifonden i lønmodtagernes sted har fået pengene, er så lille, at det er urimeligt at pålægge arbejdsgiverne selv en ikke nævneværdig ulempe ved at administrere, om ikke beløbet er så lille, at det kunne være rimeligt, at staten overtog den egentlige risiko. Jeg vil gerne endnu en gang gentage: vi vil have det undersøgt i udvalget, fordi jeg er klar over, at vi måske på denne måde løber ind i en mulighed for misbrug af ordningen, og det vil vi heller ikke risikere.

Erik Hansen: Jeg tror, det er for let at tage det, når hr. K. J. Mortensen siger, at det jo blot er en post mere at holde styr på, det er blot et spørgsmål om at udskrive en check mere, så er problemet løst. Ja, der er nok kun tale om en post mere og en check mere, men det er en indbetaling, der skal ekspederes, det er en indbetaling, der skal administreres, det er en regnskabspost, der skal føres, og alt det, der kommer deraf. Jeg vil gerne understrege, at det er min opfattelse, at i gamle dage kunne mange mindre erhvervsdrivende passe deres dagværk på byggepladsen, i butikken, i landbruget, eller